

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

COM(2011) 315 wersja ostateczna – 2011/0150 (COD)

(2011/C 376/13)

Sprawozdawca: **Antonello PEZZINI**

Rada, w dniu 24 czerwca 2011 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 23 czerwca 2011 r., postanowiły, zgodnie z art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

COM(2011) 315 wersja ostateczna – 2011/0150 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 30 sierpnia 2011 r.

Na 474. sesji plenarnej w dniach 21–22 września 2011 r. (posiedzenie z 21 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 121 do 2 – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) popiera inicjatywę Komisji zmierzającą do przeglądu europejskiego systemu normalizacji, tak by zachować jego liczne pozytywne elementy, skorygować niedociągnięcia oraz ustanowić odpowiednią równowagę między wymiarem międzynarodowym, europejskim i krajowym, zapewniając doskonały poziom jakości na szczeblu światowym.

1.2 Komitet jest przekonany o konieczności stworzenia elastycznych i dynamicznych ram prawnych na szczeblu wspólnotowym w celu optymalizacji wartości dodanej europejskiej normalizacji technicznej, która jest ukierunkowana na zwiększenie konkurencyjności, innowacji i wzrostu gospodarczego.

1.3 Komitet podkreśla znaczenie normalizacji europejskiej dla funkcjonowania i wzmocnienia jednolitego rynku, zwłaszcza w sektorze opieki zdrowotnej, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i konsumenta oraz interoperacyjności, w których obecnie w coraz większym stopniu wykorzystuje się technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK).

1.4 Komitet uważa, że niezbędne jest dostosowanie tempa i czasu opracowania norm oraz poszerzenie zakresu działania o sektor usług i technologii informacyjno-komunikacyjnych ze szczególną dbałością o cele w zakresie jakości, bezpieczeństwa i ilości opracowywanych norm, z wykorzystaniem platform internetowych służących do konsultacji i wymiany informacji on-line.

1.5 Zdaniem EKES-u specyfikacje przyjęte przez międzynarodowe fora i/lub konsorcja przemysłowe w sektorze TIK

powinny zostać zatwierdzone dopiero po ich przyjęciu przez europejskie organy normalizacyjne z udziałem przedstawicieli MŚP, konsumentów, organizacji ekologicznych, pracowników i organów, które reprezentują ważne interesy społeczne.

1.6 Komitet popiera uproszczenie – zgodnie z odpowiednią podstawą prawną – systemów finansowania przyznawanego europejskim i krajowym organom normalizacyjnym, a także innym organom odpowiedzialnym za przeprowadzanie normalizacji we współpracy z innymi podmiotami i europejskim organom reprezentującym zainteresowane strony.

1.7 Komitet zaleca przygotowanie wspólnego dokumentu na temat programowania, który umożliwiłby zagwarantowanie spójności, koordynacji i zgodności z przyszłymi celami rynku. W związku z tym wszystkie strony zainteresowane rocznym programowaniem muszą uczestniczyć w opracowaniu programów pracy przez europejskie organy normalizacyjne, inne struktury opracowywania sektorowych specyfikacji technicznych (TIK), właściwe służby Komisji oraz krajowe organy normalizacyjne.

1.8 Komitet podkreśla ponadto znaczenie szybkiego opracowania aktualnych norm technicznych w sektorze usług, który będzie się nadal rozwijać jako siła napędowa gospodarki i źródło jej innowacji do 2020 r. EKES zwraca jednocześnie uwagę na potrzebę uwzględnienia specyficznego charakteru usług i na to, że nie można automatycznie powielać modelu normalizacji towarów. W dalszym opracowywaniu norm w dziedzinie usług należy uwzględnić potrzeby rynku i społeczeństwa.

1.9 Komitet uważa, że istotne jest zapewnienie stabilnych ram wieloletniego programowania finansowego w odniesieniu do europejskiego systemu normalizacji, i wyraża zaniepokojenie, że środki budżetowe na to przedsięwzięcie zostały zaproponowane przez Komisję wyłącznie na 2013 r.

1.10 Komitet zaleca jak najsilniejsze powiązanie procesów normalizacji technicznej z europejskimi programami w zakresie badań i innowacji, tak by umożliwić gospodarce europejskiej szybkie zastosowanie nowych technologii i wykorzystanie wynikającej z tego przewagi konkurencyjnej na rynku światowym.

1.11 Komitet zaleca silne powiązanie europejskich organów normalizacyjnych z urzędami patentowymi, które chronią prawa własności intelektualnej.

1.12 Komitet apeluje, by nowe przepisy przewidywały wyraźnie wzmocnienie pozycji Europy w kontekście normalizacji międzynarodowej w celu ułatwienia handlu i podniesienia konkurencyjności europejskiej.

2. Wprowadzenie

2.1 Komitet podkreślał zawsze zasadniczą rolę normalizacji technicznej we wspieraniu:

- jakości produktów i usług europejskich;
- ich konkurencyjności na rynku wewnętrznym i światowym;
- ochrony konsumenta;
- poprawy standardów socjalnych i środowiskowych.

2.2 Komitet opowiadał się zawsze za „szerszym zastosowaniem normalizacji europejskiej w polityce i legislacji Unii w celu skutecznieszego – odpowiednio do potrzeb tak społeczeństwa, jak przedsiębiorstw – upowszechniania normalizacji technicznej w nowych dziedzinach, takich jak: usługi, technologie informacyjne i komunikacyjne, transport, ochrona konsumenta i środowiska” (1).

2.3 Komitet podkreślał również, że: „normalizacja europejska ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania i konsolidacji rynku wewnętrznego, szczególnie dzięki dyrektywom dotyczącym »nowego podejścia«, w sektorach (...)” (2).

2.4 W swej niedawnej opinii w sprawie Aktu o jednolitym rynku Komitet podkreślił: „Normy należą do najważniejszych budulców jednolitego rynku (...). Jednocześnie Komitet podkreśla znaczenie, jakie ma zwiększanie zaangażowania konsumentów i MŚP, któremu towarzyszy nieustanna i trwała dbałość o pokonywanie podyktowanych kosztami trudności stojących na drodze udziałowi wspomnianych podmiotów

w tym procesie. Poszczególne podmioty nie powinny dyktować norm. Normy UE muszą odgrywać o wiele większą rolę w globalnym handlu, dlatego należy je promować w zbliżających się dwustronnych i wielostronnych negocjacjach handlowych” (3).

2.5 Normalizacja techniczna odgrywa pierwszoplanową rolę w funkcjonowaniu jednolitego rynku i w międzynarodowej konkurencyjności produktów i usług, jako instrument strategiczny zapewniający jakość towarów i usług, interoperacyjność sieci i systemów, wysoki poziom ochrony konsumentów i środowiska, a także wyższy poziom innowacji i włączenia społecznego.

2.6 Jej rola może być w pełni skuteczna pod warunkiem, że:

- proces europejskiej normalizacji technicznej będzie w stanie **szybko zaspokoić** potrzeby prawodawcy – na wniosek Komisji – i podlegającego gwałtownym przemianom świata produkcji, w którym długość życia i cykl rozwoju produktów są coraz krótsze i w którym trzeba być **szybszym i bardziej elastycznym, by zmierzyć się z przyszłymi wyzwaniami**;
- normy techniczne dotrzymają kroku stałemu szybkiemu rozwojowi technologicznemu, gdyż w przeciwnym razie będą nieprzydatne, i będą się odnosić do coraz szerszych dziedzin – zwłaszcza technologii informacyjnych i usług – przy czym w procesie opracowywania norm zapewniona zostanie odpowiednia ilość, szybkość i jakość, m.in. dzięki internetowym platformom konsultacji;
- proces opracowywania i stosowania norm będzie **dotostosowany do potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw, a nie odwrotnie**, zapewniając wysoki poziom reprezentacji i udziału w normalizacji, zwłaszcza na szczeblu UE, z poszanowaniem równowagi między delegacjami krajowymi, zważywszy, że na ogół związek między MŚP a normami technicznymi jest trudny i złożony;
- zostanie **podwyższony i poszerzony poziom legitymizacji i konsensusu** dzięki procesowi dobrowolnej, otwartej i przejrzystej współpracy, w ramach której przemysł, MŚP, władze publiczne i **inne zainteresowane strony społeczeństwa obywatelskiego** mogłyby działać w porozumieniu i mieć takie same możliwości dostępu: normy dotyczą często bezpieczeństwa i dobrobytu obywateli, skuteczności sieci, środowiska oraz innych sektorów o znaczeniu publicznym, a zatem sektory te powinny posiadać odpowiednią reprezentację i wpływ;
- europejski system normalizacji będzie spełniać **wymogi w zakresie zagwarantowania pełnej** interoperacyjności i **zgodności z zastosowaniami i usługami** w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) poprzez zatwierdzone europejskie normy odniesienia;

(1) Dz.U. C 110 z 9.5.2006, s. 14.

(2) Zob. przypis 1.

(3) Dz.U. C 132 z 3.5.2011, s. 47.

- europejski system normalizacji odniesie korzyści z odpowiedniego **uproszczonego wsparcia finansowego** w celu zapewnienia pełnego udziału wszystkich stron zainteresowanych opracowaniem norm i w celu automatycznego uwzględnienia norm w programach badań i innowacji publicznych, tak by wesprzeć rozwój strategii „Europa 2020”;
- po zapewnieniu odpowiedniego **poziomu przejrzystości, otwartości i zrównoważonego udziału** wszystkich zainteresowanych stron należy uwzględnić normy opracowane przez fora i konsorcja TIK uznane na szczeblu międzynarodowym i zatwierdzone przez **europejskie organy normalizacyjne – CEN, CENELEC i ETSI** ⁽⁴⁾ – tak by możliwe było ich wykorzystanie w prawodawstwie europejskim w dziedzinie zamówień publicznych;
- system **wymiany informacji między wszystkimi organami i strukturami** normalizacyjnymi w Europie zostanie odpowiednio wzmocniony i wszystkim zainteresowanym **zagwarantowany zostanie sprawiedliwy dostęp do norm**.

2.7 Jeżeli chodzi o wsparcie finansowe, należy przypomnieć, że w decyzji nr 1673/2006/WE – w sprawie której Komitet miał okazję się wypowiedzieć – ustanowiono już przepisy dotyczące wkładu UE w finansowanie normalizacji europejskiej, by zagwarantować, że przepisy europejskie i inne efekty normalizacji europejskiej będą sporządzane i poddawane przeglądowi z myślą o wsparciu celów, prawodawstwa i polityki UE. Te same postanowienia powinny zatem dotyczyć organów, którym – chociaż w omawianym rozporządzeniu nie zostały uznane za europejskie organy normalizacyjne – powierzono prace przygotowawcze wspierające normalizację europejską.

2.8 Zważywszy na bardzo szeroki zasięg normalizacji europejskiej wspierającej politykę i prawodawstwo Unii oraz różne typy działań normalizacyjnych, konieczne jest zapewnienie różnych form finansowania.

3. Propozycje Komisji

3.1 Celem wniosku jest zaspokojenie następujących potrzeb:

- by zagwarantować znaczne wsparcie dla rynku wewnętrznego towarów i usług, a także zapobiec powstawaniu przeszkód w handlu wewnętrznym UE, normy europejskie przyjmowane przez europejskie organy normalizacyjne powinny dotyczyć zarówno towarów, jak i usług i być współfinansowane ze środków wspólnotowych; proces sporządzania norm europejskich powinien zostać przyspieszony i dotrzymywać kroku coraz szybszym cyklom rozwoju produktów oraz usług;
 - ze względu na to, że normy są wynikiem konsensusu osiągniętego przed podmioty uczestniczące w ich opracowaniu, proces normalizacji musi zostać uprawomocniony przez uczestnictwo zainteresowanych grup społeczeństwa obywatelskiego, takich jak partnerzy społeczni, małe i średnie przedsiębiorstwa, konsumenci i ekolodzy;
 - by stworzyć normy mające na celu zagwarantowanie interoperacyjności usług i zastosowań w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych, normy TIK – chociaż zostały opracowane poza europejskimi organami normalizacyjnymi przez specjalistyczne fora i konsorcja – muszą zostać uznane formalnie.
- 3.2 W związku z tym oprócz zmiany dyrektyw 89/686/EWG i 93/15/EWG, 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE wniosek przewiduje zwłaszcza przegląd i połączenie dyrektyw oraz decyzji.
- 3.3 Nowe proponowane przepisy, poprzez instrument rozporządzenia zapewniający jednolite zastosowanie, miałyby na celu:
- zwiększenie przejrzystości i zacieśnienie współpracy między krajowymi oraz europejskimi organami normalizacyjnymi i Komisją;
 - uznanie stosowania norm TIK (*hardware, software and information technology services*), chociaż zostały one opracowane przez inne organy, jeżeli są zgodne z zasadami TBT/WTO (Porozumienie w sprawie barier technicznych w handlu – Światowa Organizacja Handlu) oraz odpowiadają potrzebom interoperacyjności europejskiej;
 - roczne planowanie priorytetów w zakresie normalizacji UE i uprawnień Komisji;
 - zwiększenie reprezentacji MŚP – ze wsparciem finansowym UE – a także konsumentów, ekologów i przedstawicieli interesów społecznych m.in. w trakcie działań pomocniczych lub przygotowawczych;
 - podjęcie środków przyspieszających opracowywanie europejskich norm technicznych na wniosek Komisji, ze wsparciem finansowym procesów mających na celu osiągnięcie konsensusu przez europejskie organy normalizacyjne;
 - dostarczenie zachęt dotyczących również promowania europejskich norm technicznych na szczeblu międzynarodowym oraz programów pomocy i współpracy technicznej z krajami trzecimi;
 - propagowanie normalizacji europejskiej i międzynarodowej obejmujące ułatwienia dla przedsiębiorstw dzięki przetłumaczeniu norm na języki urzędowe UE, a także większej spójności i dostępności;
 - intensyfikację działań normalizacyjnych na wniosek Komisji, w zakresie usług wspierających konkurencyjny rynek wewnętrzny, w taki sposób, by zapobiec mnożeniu norm krajowych;
 - zmniejszenie kosztów administracyjnych poprzez standardowe płatności ryczałtowe, bez kontroli rzeczywistych kosztów;

⁽⁴⁾ ETSI – Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych, jest niezależną organizacją normalizacyjną UE nienastawioną na zysk, działającą w sektorze telekomunikacyjnym.

- wprowadzenie systemu wydajności opartego na wskaźnikach i celach mierzących wyniki oraz wpływ, uzgodnionych w celu zapewnienia większej efektywności i szybkości wyników oraz procesu ich uzyskiwania;
- wprowadzenie rocznego sprawozdania europejskich organów normalizacyjnych dla Komisji, dotyczącego zwłaszcza aspektów finansowych, przejrzystości, szybkości, uproszczenia, zdolności uczestnictwa i jakości procesu.

4. Uwagi ogólne

4.1 Komitet popiera cele wniosku Komisji, gdyż szybki, skuteczny i partycypacyjny proces normalizacji w UE jest nie tylko osią jednolitego rynku, będącego fundamentem integracji europejskiej i strategii „Europa 2020” mającej na celu jej urzeczywistnienie, lecz przede wszystkim stanowi podstawę konkurencyjności gospodarki europejskiej i siłę napędową innowacji.

4.2 Zdaniem Komitetu należy zachęcić organy normalizacyjne, by w programach pracy oceniły swą politykę w zakresie praw własności intelektualnej, zwracając większą uwagę na propagowanie innowacji oraz ściślejszych kontaktów z urzędami patentowymi, zwłaszcza z urzędem mieszczącym się w Monachium, tak by kwestie własności intelektualnej uwzględniano od samego początku, zapewniając większą jakość zarówno patentów, jak i samych norm.

4.3 Komitet popiera zatem zamiar Komisji, by dokonać przeglądu europejskiego systemu normalizacji, tak by zachować jego liczne pozytywne elementy, skorygować niedociągnięcia, ustanowić odpowiednią równowagę między wymiarem europejskim i krajowym, a także zaspokoić nowe potrzeby i oczekiwania przedsiębiorstw, konsumentów, partnerów społecznych i całego społeczeństwa europejskiego.

4.4 Komitet uważa, że fundamentalne znaczenie ma dostosowanie tempa i czasu opracowania norm oraz poszerzenie zakresu działań o sektor usług i technologii informacyjno-komunikacyjnych, pod warunkiem że działania te służą realizacji celów jakościowych norm i że poszerzenie struktur opracowywania norm, poza europejskie organy normalizacyjne, odbywałoby się z tą samą gwarancją przejrzystości i uczestnictwa, do których zobowiązane są te organy.

4.4.1 W związku z tym Komitet uważa, że europejskie organy normalizacyjne i Komisja muszą zapewnić kontrole prewencyjne, które potwierdzałyby, że specyfikacje przyjęte przez międzynarodowe fora i/lub konsorcja przemysłowe, służące jako punkt odniesienia w zamówieniach publicznych, zostały opracowane w neutralny, sprawiedliwy i przejrzysty sposób z odpowiednim udziałem przedstawicieli małych i średnich przedsiębiorstw, konsumentów, ekologów, pracowników i organów reprezentujących istotne interesy społeczne.

4.4.2 Komitet zaleca, by to niezbędne poszerzenie grona uczestników nie przedłużało procedur ani czasu opracowywania norm w drodze konsensusu, gdyż powinny one zostać raczej

znacznie usprawnione poprzez wykorzystanie internetowych platform konsultacji, sporządzanie norm i wymianę informacji on-line⁽⁵⁾.

4.5 Komitet apeluje również, by w rozporządzeniu przewidziano opracowywanie wieloletnich prognoz dotyczących normalizacji w Europie w celu skuteczniejszego i bardziej skoordynowanego reagowania na politykę światową konieczną do rozwiązania kwestii zmian klimatu, rozwoju inteligentnych sieci, energii odnawialnej i jej przesyłu, a także do stawienia czoła nagłym wyzwaniom środowiskowym i społecznym.

4.6 Komitet uważa, że do umożliwienia rzeczywistego udziału wszystkich zainteresowanych stron w procesie normalizacji zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym konieczne jest promowanie programów szkoleniowych oraz zaplanowanie środków umożliwiających najsłabszym krajowym organom normalizacyjnym, które nie prowadzą obecnie sekretariatów komitetów technicznych, przyjęcie aktywniejszej roli w procesie normalizacji.

4.7 Przygotowanie rocznych programów prac przez europejskie organy normalizacyjne, inne struktury opracowywania specyfikacji technicznych w danym sektorze (TIK), właściwe służby Komisji, a także krajowe organy normalizacyjne może być skutecznym środkiem zapewniającym odpowiednie tempo i czas sporządzania wysokiej jakości norm, a także ich właściwą ilość, pod warunkiem że zapewnione zostaną ramy spójności i koordynacji oraz faktyczny udział wszystkich stron zainteresowanych rocznym programowaniem.

4.8 Komitet popiera uproszczenie – zgodnie z odpowiednią podstawą prawną – systemów finansowania przyznawanego europejskim i krajowym organizacjom normalizacyjnym, a także innym organom odpowiedzialnym za normalizację we współpracy z innymi podmiotami oraz europejskim organom reprezentującym zainteresowane strony, o których mowa w załączniku III.

4.8.1 Komitet wyraża zaniepokojenie, że środki budżetowe przeznaczone na te działania zostały zaproponowane przez Komisję wyłącznie na 2013 r., i uważa, że istotne jest zapewnienie stabilnych ram wieloletniego programowania finansowego, które zostałyby jak najszybciej zastosowane.

4.9 Jeśli chodzi o opracowywanie zharmonizowanych norm europejskich, które gwarantują zgodność produktów z podstawowymi przepisami ustanowionymi przez prawodawstwo UE, „wobec braku norm zharmonizowanych przedsiębiorstwa nie mogą skorzystać z odpowiedniej normy, aby uzyskać domniemanie zgodności, i muszą wykazywać, że spełnione zostały zasadnicze wymagania zgodnie z modułem oceny zgodności określonym w obowiązującym prawodawstwie UE. W obu przypadkach przedsiębiorstwa nie mogą zaoszczędzić na kosztach, które ponoszą z powodu rozdrobnienia rynku wewnętrznego lub procedur oceny zgodności”⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Jak w ISO i IEC, gdzie konsensus w sprawie specyfikacji technicznych był niewystarczający do osiągnięcia statusu norm międzynarodowych.

⁽⁶⁾ COM (2011) 315 – Uzasadnienie, pkt 1 oraz motywy 18 i 36.

4.9.1 W tej kwestii Komitet uważa, że w celu zapewnienia coraz wyższego poziomu bezpieczeństwa produktów należy w większym stopniu zachęcić do opracowywania i dobrowolnego stosowania tychże norm.

4.10 Komitet uważa, że proponowane rozporządzenie musi zawierać postanowienia zachęcające do transpozycji na szczeblu międzynarodowym norm technicznych przyjętych przez europejski system normalizacji i umacniające rolę krajowych i europejskich organów normalizacyjnych w międzynarodowych organach normalizacyjnych. Można by to osiągnąć dzięki skoordynowanym inicjatywom europejskim na rzecz wzmocnienia międzynarodowej konkurencyjności i innowacji.

5. Uwagi szczegółowe

5.1 Zdaniem Komitetu w załączniku 1 należało wskazać również uznane krajowe organy normalizacyjne.

5.2 Trzeba odróżnić specyfikacje techniczne od norm formalnych: Komitet proponuje dodanie do **motywu 19** odpowiednich „norm i specyfikacji technicznych” oraz zmianę określenia „normy” na „specyfikacje techniczne” w **motywie 20 i 22**.

5.3 **Wart. 2** należy uściślić, że chodzi o „specyfikację techniczną zatwierdzoną przez organ uprawniony do działalności prawotwórczej do wielokrotnego (...)” i dodać nowy punkt 9: „krajowy organ normalizacyjny” – organ wymieniony w załączniku I.

5.4 Jeżeli chodzi o **art. 3**, Komitet uważa, że krajowe organy normalizacyjne powinny mieć możliwość wyrażania sprzeciwu, chociaż nie mogą przeciwstawiać się europejskim programom prac, i proponuje następującą zmianę punktu 5: „Krajowe organy normalizacyjne nie mogą sprzeciwić się poddaniu na szczeblu europejskim danego podmiotu podlegającego normalizacji ujętego w ich programie prac normom ustanowionym przez europejskie organy normalizacyjne i nie podejmują żadnych działań, które mogłyby podważyć decyzję w tej sprawie”.

5.4.1 Komitet proponuje ponadto **dodanie nowego punktu 6 w brzmieniu**: „Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, aby zapewnić, że podczas przygotowania normy europejskiej, określonej w art. 7, organy normalizacyjne nie podejmą żadnych działań, które mogłyby mieć negatywny

wpływ na zamierzoną harmonizację oraz, w szczególności, nie opublikują w danym zakresie nowej lub znowelizowanej normy krajowej, która nie jest w pełni spójna z istniejącą normą europejską”.

5.5 Co do **art. 7**, Komitet proponuje dodanie po punkcie 3 nowego punktu 3.1 w brzmieniu: „W wypadku wniosku o zharmonizowaną normę, musi ona zostać sformalizowana za porozumieniem Komisji i odpowiedniego europejskiego organu normalizacyjnego”.

5.5.1 EKES uważa, że propozycja, by europejskie organy normalizacyjne miały tylko jeden miesiąc na ustosunkowanie się do wniosku Komisji, mogłaby doprowadzić do ograniczenia konsultacji z zainteresowanymi stronami. EKES zaleca ustanowienie trzymiesięcznego okresu.

5.6 Komitet proponuje zmianę podtytułu w **art. 9** na: „Uznawanie *wzamówieniach publicznych* specyfikacji technicznych z dziedziny TIK”, a także dodanie na początku artykułu następującej frazy: „W sektorze *technologii informacyjno-komunikacyjnych* Komisja może (...)”.

5.7 Komitet proponuje dodanie do **art. 16** punktu a1) w brzmieniu:

„a1) aktualizację wykazu krajowych organów normalizacyjnych określonych w załączniku I na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 21”

i zastąpienie punktu b) punktem w brzmieniu:

„b) dostosowanie do rozwoju technicznego kryteriów uznawania specyfikacji technicznych z dziedziny TIK w *wzamówieniach publicznych*”.

5.8 W **art. 17** Komitet proponuje dodanie do punktu 2:

„Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 16, następuje na czas nieokreślony począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. Komisja sporządzi sprawozdanie na temat postępów poczynionych w zakresie przekazanych uprawnień, które zostanie przedstawione wraz ze sprawozdaniem przewidzianym w art. 19 ust. 3”.

Bruksela, 21 września 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON